

Sygnatura akt I C 66/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2023 roku

Sąd Rejonowy w Sopocie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Olszewska-Kowalska

Protokolant: sek.sąd. Kamila Grzybek

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2023 roku w Sopocie,

na rozprawie

sprawy

z powództwa **Towarzystwa (...) Spółki**

Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.**

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powódki Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. kwotę (...) (jeden tysiąc osiemset siedemnaście) złotych wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty - tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od powódki Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Sopocie kwotę 8 (osiem) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

sygnatura akt I C 66/22

UZASADNIENIE

Powód Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S., żądając od pozwanej zapłaty na rzecz powódki kwoty 6.250,02 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 7 lipca 2021 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że dnia 27 lutego 2021 r. doszło do zdarzenia drogowego, w którym kierująca samochodem P. R. (1) uderzyła w przebiegającą przez drogę sarnę. W wyniku tego zdarzenia uszkodzeniu uległ pojazd marki C.. Poszkodowana zgłosiła roszczenie i uzyskała odszkodowanie w kwocie 6.250,02 zł. Ubezpieczyciel poszkodowanej ustalił, iż podmiotem odpowiedzialnym za należyte utrzymanie dróg w miejscu zdarzenia jest Zarząd Dróg Wojewódzkich w K., ubezpieczony w (...) S.A. z siedzibą w S., do którego zgłosił się z roszczeniem regresowym. Pozwany nie uregulował należności. (pозew k. 3-4)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym referendarz sądowy uwzględnił żądanie pozwu w całości. (nakaz zapłaty k. 70)

Pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu wskazano, że ubezpieczony jako zarządca drogi nie przyjął odpowiedzialności wobec faktu, że miejsce zdarzenia zostało oznakowane zgodnie z projektem i został w tym miejscu ustawiony znak ostrzegawczy A-18 b ostrzegający o zwierzętach ponieważ w tym miejscu występowały korytarze migracyjne zwierzyny leśnej. Wbrew twierdzeniom powoda, żaden przepis prawa nie nakłada na zarządcę drogi obowiązku budowy zapór uniemożliwiających przemieszczanie się zwierząt i ingerowanie w tak drastyczny sposób w ekosystem. Jedynie takie zapory zapewniłyby 100 % gwarancję, że zwierzęta zaprzestaną zamieszczania. Skoro przepisy nie przewidują takiego obowiązku, nie można zarzucić ubezpieczonemu że dopuścił się zaniechania. Ustawił bowiem znak, który ma ostrzegać przed możliwą zwierzyną na drodze i nakładać na kierujących ob

owiązek szczególnej ostrożności. To co spotkało poszkodowaną stanowi nieszczęśliwe zdarzenie. Tym samym, takiej odpowiedzialności nie ponosi pozwany. (sprzeciw k. 73-75)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 lutego 2021 r. na terenie zabudowanym w miejscowości L. na drodze (...), kierująca samochodem marki C. o nr. rej. (...) P. R. (1) uderzyła w przebiegającą przez drogę sarnę. W wyniku tego zdarzenia uszkodzeniu uległ pojazd marki C..

Poszkodowana zgłosiła roszczenie do ubezpieczyciela w zakresie AC, który przeprowadził postępowanie likwidacyjne i wypłacił odszkodowanie w kwocie 6.250,02 zł.

(dowody: informacja z Policji o zdarzeniu drogowym – k. 9, zgłoszenie szkody – k. 11-15, wypis z umowy ubezpieczenia – k. 16-18, dowód rejestracyjny pojazdu C. – k. 19-20, zdjęcia uszkodzeń – k. 21-29, informacja o wysokości szkody k. 30, kosztorys – k. 31-37, decyzja ubezpieczyciela – k. 39, potwierdzenie realizacji transakcji k. 40, zeznania świadka P. R. (1) k. 113-114, płyta CD k. 116, zeznania świadka D. R. k. 114, płyta cd k. 116)

Powód Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. skierował do pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. wezwanie do zapłaty kwity 6250,02 zł tytułem regresu. Pozwana nie uregulowała w/w należności.

okoliczności niesporne

W odległości około 20 metrów przed końcem miejscowości L. i zarazem początkiem miejscowości N. umieszczony jest pionowy znak ostrzegawczy A-18b z tabliczką T-3 wskazujące koniec odcinaka, na którym można było napotkać na drodze "zwierzęta dzikie". Przedmiotowe zdarzenie nastąpiło przed tymi znakami. Potrącenie sarny przez kierującą pojazdem C. o nr rej (...) nastąpiło na jezdni obszaru zabudowanego w miejscowości L. w terenie oznakowanym znakami ostrzegawczymi o możliwym napotkaniu "dzikich zwierząt". Droga, na której doszło do w/w zdarzenia była prawidłowo oznakowana. Oznakowanie drogi w postaci znaków pionowych było właściwe, pełne i wystarczające. Nie ma technicznego sposobu na zabezpieczenie drogi (...) na przedmiotowym odcinku drogi przed wkroczeniem na nią zwierząt. Wszystkie możliwe do zastosowania zapory czy ogrodzenia nie gwarantują skutecznej ochrony przed wtargnięciem na jezdnię zwierzyny.

dowód: opinia biegłego sądowego k. 136-152

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony, w tym w aktach szkody, a także na podstawie zeznań świadków i opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej, ruchu drogowego i diagnostyki pojazdów samochodowych, ekspertyzy wypadków drogowych.

Dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie były kwestionowane przez strony, w związku z czym stanowiły wiarygodną podstawę ustaleń faktycznych.

Jako wiarygodne, szczerze i logiczne Sąd ocenił zeznania świadka D. R.. Co do zeznań P. R. (2), sąd uznał je za wiarygodne co do przebiegu zdarzenia, z tym zastrzeżeniem, że sąd ustalił położenie znaków ostrzegawczych według opinii biegłego sądowego. Potrącenie sarny przez kierującą pojazdem C. o nr rej (...) nastąpiło na jezdni obszaru zabudowanego w miejscowości L. w terenie oznakowanym znakami ostrzegawczymi o możliwym napotkaniu "dzikich zwierząt", a nie jak zeznała świadek tuż za znakiem ostrzegawczym.

Sąd w pełni podzielił treść i wnioski opinii biegłego z dziedziny techniki samochodowej, albowiem była ona jasna, rzetelna i przekonująca, a nadto nie była podważana przez którąkolwiek ze stron.

Powództwo należało oddalić w całości.

Powód jako podstawę prawną żądania wskazał art 828 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Jeżeli zakład pokrył tylko część szkody, ubezpieczającemu przysługuje, co do pozostałej części pierwszeństwo zaspokojenia przed roszczeniem ubezpieczyciela.

Sąd zważył, że zdaniem strony powodowej, przyczyną opisaną szkody było bezprawne zaniechanie Zarządu Dróg Wojewódzkich w K., polegające na nie utrzymaniu w należyłym stanie drogi oraz jej infrastruktury w tym brak zabezpieczenia przed możliwością wtargnięcia na drogę dzikich zwierząt. Dlatego powodowi - jako ubezpieczycielowi, który wypłacił odszkodowanie na podstawie umowy ubezpieczenia majątkowego, przysługuje roszczenie do osoby odpowiedzialnej za wyrządzoną szkodę. Powód w niniejszej sprawie skierował żądanie zapłaty do ubezpieczyciela podmiotu odpowiedzialnego za szkodę.

Niezbędne w sprawie było zatem wykazanie związku przyczynowego między zaniedbaniem zarządcy drogi a zaistnieniem zdarzenia wywołującego szkodę.

W myśl art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U.2023.645 t.j.) zarządcami dróg dla dróg wojewódzkich jest zarząd województwa. W sprawie bezspornym było, że drogą wojewódzką nr (...) zarządza Zarząd Dróg Wojewódzkich w K..

Zgodnie z art. 417 § 1 k.c., za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. Jedną z przesłanek ponoszenia odpowiedzialności przez jednostkę samorządu terytorialnego z tytułu czynu niedozwolonego jest więc, oprócz zaistnienia szkody i związku przyczynowego między zachowaniem sprawcy i powstaniem szkody, bezprawność rozumiana jako niezgodność zachowania związanego z wykonywaniem władzy publicznej z przepisami prawa. W myśl art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie strona powodowa nie udowodniła wystąpienia przesłanek odpowiedzialności przewidzianych w art. 417 § 1 k.c., a zwłaszcza bezprawności zachowania zarządcy drogi i związku przyczynowego między tym zachowaniem a zaistnieniem zdarzenia wywołującego szkodę, a to na powodzie spoczywał w tym zakresie ciężar dowodu (art. 6 k.c.).

Potrącenie sarny przez kierującą pojazdem C. o nr rej (...) nastąpiło na jezdni obszaru zabudowanego w miejscowości L. w terenie oznakowanym znakami ostrzegawczymi o możliwym napotkaniu "dzikich zwierząt". Droga, na której doszło do w/w zdarzenia była prawidłowo oznakowana. Oznakowanie drogi w postaci znaków pionowych było właściwe, pełne i wystarczające. Nie ma technicznego sposobu na zabezpieczenie drogi (...) na przedmiotowym odcinku drogi przed wkroczeniem na nią zwierząt. Wszystkie możliwe do zastosowania zapory czy ogrodzenia nie gwarantują skutecznej ochrony przed wtargnięciem na jezdnię zwierzyny. Zarząd Dróg Wojewódzkich w K. nie ponosi odpowiedzialności za zaistnienie przedmiotowego zdarzenia z dnia 27.02.2021 roku.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 417 § 1 k.c. i art. 822 § 1 k.c., 828 k.c. , sąd oddalił powództwo w całości, o czym orzeczono w punkcie I. sentencji wyroku.

O kosztach procesu w punkcie II. wyroku orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. Pozwany wygrał niniejszą sprawę w całości, w związku z czym należał się mu zwrot od powoda całości poniesionych kosztów w postaci wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości 1.800 zł (§ 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych) oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Sąd na zasadzie art. 98 § 11 k.p.c. zasądził od ww. kwoty także odsetki ustawowe za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

W pkt III wyroku Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nakazał ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Sopocie kwotę 8 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych. Koszt opinii biegłego sądowego wyniósł 3008 zł, powód uiścił zaliczkę 3000 zł, dlatego należny jest zwrot kwoty 8 zł tymczasowo pokrytej przez Skarb Państwa.